

MAGNÓLIA FANTASZTIKUS APUKÁJA

Írta: **MaryEllen Johnson Van Engelenhoven**
(Igaz történet alapján,
magyar átdolgozás)

„Vannak gyerekek, akik azt mondják, hogy nem vagyunk jó család, mert Apa nem tagja az egyházunknak.”

Az eredeti történet az Amerikai Egyesült Államokban játszódott.

„Magna! Lili!” – kiáltotta Apa. – Ideje a szentírásolvasásnak és az imának!”

Magnólia lehuppant a földre a kutyájuk, Ravasz mellé. Lili bebugyolálta magát a kedvenc takarójába.

A családi szentírásolvasás szórakoztató volt. Néha együtt eljátszották a szentírásbeli történeteket. Ez segített Magnóliának elképzelni a történeteket. Ráadásul Ravasz mindig segített, amikor állatok is szerepeltek a történetekben.

Apa kinyitotta a szentírást, és felolvasott egy verset. Ezután a nagy, nehéz Bibliát átadta Magnóliának. A család tagjai felváltva olvastak belőle.

„Legyetek pedig egymáshoz jószágosak” – olvasta Magnólia.*

Elhúzta a száját. Az emberek a gyülekezetben nem mindig voltak valami jók hozzá.

„Anya, Apa, beszélhetnék veletek valamiről?” – kérdezte.

„Hát persze – felelte Anya. – Mi a baj?”

„Tegnap az Elemiben néhány gyerek azt mondta nekem, hogy nem vagyunk jó család, mert Apa nem tagja az egyházunknak.”

Magnólia apukája egy másik egyházhoz tartozott. Vasárnaponként elment a családjával az úrvacsorai gyűlésre. Lili és Magnólia keresztelőjén beszédet mondott a Szentlélekről. Mindenki azt mondta, hogy kiváló beszédek voltak. Apa mindig fantasztikus.

„Majdnem sírtam amiatt, amit mondtak – mondta Magnólia szívgöngyöl. – Miért kell az embereknek ilyen gonosznak lenniük?”

Anya és Apa egymásra néztek.

„Örülök, hogy elmondtad, mi történt – mondta Apa – Anya és én nagyon szeretjük egymást. A családuink pedig nagyon fontos számunkra.”

Anya bólintott. „És a családuink Mennyei Atyánk számára is nagyon fontos. Ő minden gyermekét szereti.”

Ravasz Magnóliához bújott. A lány megvakarta a kutya fülét.

„Mennyei Atya ismer minket, és tudja, hogy szeretjük egymást – mondta Apa. – Egyetlen család sem tökéletes, de mindig próbálhatjuk a tőlünk telhető legtöbbet megtenni.”

„De akkor is fáj, ha az emberek gonosz dolgokat mondanak a családuinkról – mondta Magnólia. – Jézus azt tanította, hogy legyünk kedvesek mindenkivel. Amikor valaki gonosz dolgokat mond, akkor szerintem nem követi Jézust.”

„Így igaz. – helyeselt Apa. – Talán amikor úgy érzed, hogy valami gonoszat akarsz mondani, visszaemlékezhetsz, mit éreztél, amikor mások nem voltak veled kedvesek. Aztán mondhatod helyette valami kedveset.”

Magnólia mély lélegzetet vett, majd azt mondta: „Rendben.” Örült, hogy beszélhetett Anyával és Apával.

„Ideje egy össznépi ölelésnek!” Apa magához vonta Lilit és Magnóliát, és jól megszorogatta őket. Anya mindhármojukat a karjába vonta. Ravasz körbe-körbe futott körülöttük.

„Nem kapok levegőt!” – viccelődött Lili. Magnólia nevetett.

„Emlékeztess kérlek! Ki következik az olvasásban?” – kérdezte Apa. Elengedte a lányokat, és kezébe vette a szentírást.

„Én jövök! – mondta Lili. – Aztán Apán lesz a sor, hogy imádkozzon.”

Amikor befejezték az olvasást, mindenki letérdelt imádkozni. Magnólia békességet érzett, miközben hallgatta, ahogy Apa elmondja az imát. Tudta, hogy Mennyei Atya szereti a családját. ●

